

1. Je kind geven, wat een offer is dat...

Het is een verhaal, ik vermoed uit de 19e eeuw, voordat er vliegtuigen, computers en mobieltjes waren. Ergens aan de kade, in een haven, stond een rijke zakenman. Hij keek naar een schip, dat bijna zou gaan uitvaren. Naast hem kwam een arme man staan. Die zei: 'U bent wel heel erg geïnteresseerd in dat schip.'

'Ja,' zei de zakenman, 'dit schip vaart naar China, en ik heb voor 10.000 dollar aan apparatuur gekocht voor een zendingsziekenhuis. Dat staat daar nu allemaal aan boord. Ik ben zelf komen kijken of alles goed overgekomen was.'

'Dan hebben we iets gemeenschappelijk,' zei de vreemde man. 'Ik heb ook iets gegeven, dat is ook op dat schip.'

'O ja?' zei de zakenman. En hij keek de arme man nog eens aan. 'En wat hebt u dan gegeven?'

'Mijn dochter is daar aan boord. Zij gaat als zending naar China.' Even was het stil. Toen zei de zakenman, met een heel klein stemmetje: 'Dan stelt mijn gift niet veel voor, vergeleken bij die van u.'

Abraham is een rijk man, net als die zakenman. Hij is een man van geloof, geloof in God. Hij zou zó al zijn rijkdom aan God geven. Maar al die rijkdom is nog niets vergeleken met het offer, dat

God nú van hem vraagt. 'Abraham, roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied warin de berg Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je wijzen zal.'

Ik kan me zo voorstellen dat Abraham die nacht geen oog dichtgedaan heeft. Hoe kan dit?! Hoe kan God dit vragen?! Vraagt God een mensenoffer??? Een kinderoffer??? En dan dit kind: waar Sara en hij tientallen jaren naar hebben uitgekeken! Isaak! God Zelf heeft toch beloofd, dat dit kind de vader zal worden van een groot nageslacht? Dit kán niet waar zijn! En toch is het waar! Toch geeft God deze onmogelijke opdracht! Al zijn geld zou Abraham willen geven, en ál zijn dieren: zijn schapen en geiten en kamelen en ezels, noem maar op! Maar dit... zijn zoon! Dit kán God niet van hem vragen! Wat zou jij gedaan hebben? Je weet het zéker, dat je die stem gehoord hebt. Geen vergissing mogelijk. Doe je het? Of doe je het niet?

2. Abraham doet het!

Abraham staat voor een ultieme geloofstest. Zo staat het ook in vers 1: 'Enige tijd later stelde God Abraham op de proef.' 's Morgens vroeg staat hij op, vertelt de schrijver. Allicht! Wat moet je als je de hele nacht geen oog dicht doet? En dan gaat hij aan de slag. Knechten wakker maken, ezel zadelen, hout kloven, en ook, ja, Isaäk wakker maken. Zo gaan ze op weg. Een reis van drie dagen. Een marteling. Eén doffe ellende. En dan zijn ze daar, die bergen. Daar moet het gebeuren. 'Blijven jullie maar hier bij de ezel,' zegt Abraham, 'de jongen en ik gaan daarheen om te aanbidden. Daarna komen we naar jullie terug.' Wat zeg je, Abraham? In vers 5? 'Wij gaan verder, om daarginds neer te knielen. Daarna komen **we** naar jullie terug.' We! Wat zal het gestormd hebben daarbinnen! Dan gaan ze samen verder. Te voet. *De zoon draagt het hout.* Ze gaan

de berg op, *die heuvel daarginds.* En dan zegt Isaäk opeens: 'Papa'.

'Ja jongen?'

'Ik heb het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het offer?'

Waar is het lam? Zo scherp als een offermes treffen die woorden het hart van Abraham. Waar is het lam? Jongen, je moest eens weten!

'God zal Zichzelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.'

'En samen gingen zij verder', staat er dan. Samen verder.

Samen naar boven. En daar bouwt Abraham het altaar.

'Geef maar hier, jongen, dat hout.'

'En nu, papa, waar is nu het lam?'

'Isaäk, jij bent dat lam.'

En Isaäk, hij laat zich binden. Want natuurlijk had hij kunnen wegrennen. Een vader van over de honderd, die houdt je niet tegen. Kom nou. Nee, Isaäk, *de zoon, leert daar op die berg wat gehoorzaamheid is.*

Nu is het moment gekomen. Abraham buigt zich over zijn jongen heen, hij kust hem en hij pakt zijn mes. En dan is het genoeg!

'Abraham! Abraham! Raak de jongen niet aan! Doe hem niets! Nu weet ik dat je ontzag voor God hebt: je hebt Mij je zoon, je enige niet willen onthouden.'

Pffftffff.... Wat een onvoorstelbaar zware last valt er op dat moment van Abrahams schouders. Opeens is alles anders! Opeens is er weer kleur! opeens schijnt weer de zon! Abraham weet niet hoe snel hij Isaak los moet maken. En dan, als hij opkijkt, staat daar een ram, met zijn horens verstrikt in de struiken. Het offerdier! God Zelf heeft ervoor gezorgd, Hij heeft erin voorzien.

3. Hoe kan dit? Abraham vertrouwt God!

Als je dit verhaal zo leest, misschien heb jij dan wel dezelfde vraag als ik: 'Hoe kan Abraham zó gehoorzaam zijn aan God? Hoe kan hij dat opbrengen?' Ik vind dat zo onvoorstelbaar! Maar weet je, als je héél goed leest, dan zit in dit verhaal het geheim verborgen. Hoe kan Abraham dit doen? Omdat hij God vertrouwt! Hij begrijpt er niets van, helemaal niets! Maar hij weet héél zeker dat God hem Isaak weer terug zal geven. Denk maar even aan wat Abraham zei tegen die knechten: 'We komen terug.' Daar zit dat vaste vertrouwen in. En denk ook maar aan die woorden tegen Isaak: 'God zal Zichzelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.'

Abraham wéét dat hij Isaak moet gaan offeren, maar hij weet óók, heel zeker, dat hij Isaak weer mee terug zal mogen nemen. Hij is daar rotsvast van overtuigd! Zo staat het ook in de Bijbel, in Hebréeën 11: 17 en verder. Daar staat: 'Door het geloof heeft Abraham, toen hij door God op de proef gesteld werd, Isaak geofferd. En hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd. Tegen hem was gezegd: "Het nageslacht van Izak zal uw nageslacht genoemd worden." Hij overwoog bij zichzelf dat God bij machte was Isaak zelfs uit de doden op te wekken, en hij kreeg hem als het ware daaruit ook terug.'

Bij elke stap die hij ging, met lood in zijn schoenen, heeft Abraham het tóch geweten: 'God zal mij uiteindelijk Isaak toch teruggeven. Hoe dan ook! Al is het terug uit de dood!' Dat is nou vertrouwen op God. En weet je, de talen van de Bijbel, Hebreeuws en Grieks, is 'geloof' hetzelfde woord als 'vertrouwen'. Een ultieme geloofstest is dus een ultieme vertrouwenstest: vertrouw jij God. Vertrouw jij hem echt?

4. Vertrouwen leidt tot gehoorzaamheid...

Als jij God vertrouwt, dan zul je hem ook gehoorzamen. Blindelings! Ook al is het nog zo moeilijk. Wat God van Abraham vraagt, dat is de ultieme geloofstest. Maar God begint met kleine stappen. God vraagt aan jou: 'Mag ik tien minuten van jouw tijd, 's morgens?' Dat betekent: je wakker tien minuten eerder zetten. Tien minuten God zoeken in het gebed. Hem eren en aanbidden. Met Hem samen de dag doornemen: 'Wilt U met me meegaan naar school, naar mijn werk. Wilt U mij gebruiken als Uw ambassadeur, in de klas, op mijn werk, onder mijn medestudenten.' Tien minuten. God vraagt Abraham om zijn zoon, Hij vraagt jou om tien minuten in de ochtend. Is dat teveel? Als je verder komt met God, zul je ook ontdekken dat je Hem meer kunt geven. Hij zal ook wel meer van je vragen. God vraagt van ons om ons bezit af te staan. Alles! Het is allemaal van Hem! En jij mag er dan weer van gebruiken wat jij nodig hebt. Het is dus niet zo dat God 10 % van je inkomen vraagt. Nee, Hij vraagt alles: 100 %. En van die 100 % mag jij weer gebruiken wat jij nodig hebt. Maar het geld op je rekening is van God. Als je het zó bekijkt ga je vanzelf anders nadenken. Heb je die winterjas écht nodig? Of is datzelfde geld in Afrika eigenlijk harder nodig? Gehoorzaamheid. Als je vertrouwen in God groeit, dan groeit ook je gehoorzaamheid. Wat vraagt God van jou? Hij vraagt je hart! God is niet een puntenteller, die alles keurig bijhoudt: 'O, hij is weer in de kerk geweest, en hij heeft drie van de vier ochtenden gebeden.' God vraagt je hart!

5. ... gehoorzaamheid leidt tot een geloofservaring...

Vertrouwen leidt tot gehoorzaamheid. Als God je hart heeft, dan wil je niets liever dan Hem gehoorzamen! Of het nu gaat om de keuzes die je maakt wat betreft je studie, of het gaat om je manier van uitgaan, of het gaat om relaties en seksualiteit, of het gaat om geld, wat dan ook! Als God je hart heeft, dan doe je wat Hij vraagt. En als je gehoorzaamt, als je doet wat God zegt, dan leidt dat tot een geloofservaring. Abraham doet hier een enorme geloofservaring op! Meer dan ooit ontdekt hij hier wie God is! Dat God de God is die voorziet! Hij voorziet in wat je nodig hebt! Zo staat het in vers 14: Abraham noemde die plaats: 'De HEER zal erin voorzien'. En die plaats, die plaats van dat offer, weet je wat dat voor plaats is? Dat is de plaats waar eeuwen later de tempel werd gebouwd. En waar nu de gouden koepel staat, in Jeruzalem. Dat is de berg Moria! Abraham heeft voorgoed geleerd: 'Ik hoef me niet ongerust te maken. God zal voorzien in wat ik nodig heb. God voorziet het al! Hij weet het al, van te voren!' Wat zei Abraham ook al were, tegen Isaak, onderweg? 'God zal Zichzelf van een offerlam voorzien, mijn jongen.' En inderdaad: even later was er dat offerdier. Een ram. Maar nu moet je even goed opletten: God voorzag inderdaad in een offerdier. Maar dat was een ram, en geen lam. Heeft God dan niet gezorgd voor een lam? Jazeker! Tweeduizend jaar na Abraham gaf God een Lam. En dat Lam, Jezus Christus, was Zijn eigen Zoon. Abraham hoefde uiteindelijk zijn zoon Isaak niet te offeren. Uiteindelijk niet. God deed het uiteindelijk wél. 'Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zou gaan, maar het eeuwige leven zou hebben.' God heeft Zijn Zoon gegeven, tot in de dood! Zover is God gegaan! Voor jou! Voor u en voor mij!

6. ... en een geloofservaring versterkt je vertrouwen! Abraham vertrouwde God, daarom gehoorzaamde hij God,

en zo kwam hij tot een geloofservaring. Hij leerde God beter kennen dan ooit daarvoor. En toch mogen wij God nóg beter kennen dan Abraham. Want wij mogen weten van de liefde van God, doordat Hij Jezus heeft gegeven! Jezus die vrijwillig kwam, en Zich vrijwillig gaf! Vertrouwen leidt tot gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid leidt tot een geloofservaring. En als je dan een geloofservaring hebt opgedaan, dan versterkt die weer je vertrouwen. Het is een spiraal omhoog. Besef je wel hoe goed God voor je is? Besef je dat echt? Besef je hoe bevoorrecht jij bent dat je hier in de kerk mag zitten? En dat je zomaar uit de Bijbel kunt lezen? Ik kijk nogal eens op de website van Trans World Radio, een christelijke radiozender. Daar las ik dit briefje van een jongen uit een moslimland in het Midden-Oosten: 'Ik schrijf u deze brief met tranen van vreugde in mijn ogen. Er is geen twijfel aan dat de Bijbel het Woord van God is, en dat de hele waarheid voor alle tijden daarin te vinden is. U kunt zich niet voorstellen hoe ongelooflijk blij ik ben dat u mij ene Bijbel gestuurd hebt, samen met de lessen die u eerder stuurde. Ik kijk steeds reikhalzend uit naar de volgende lessen. Dat komt omdat God de koers van mijn leven helemaal veranderd heeft. Ik ben een heel ander mens geworden. Nu heb ik reden om te leven!' God is te vertrouwen! En juist omdat Hij te vertrouwen is daag ik jou uit: zet een stap in geloof! Het offer dat God van Abraham vroeg, dat vraagt Hij nu niet aan jou. Maar wat zou Zijn vraag aan jou zijn? Wat denk je? Hoe kun jij een stap zetten naar God toe? Ga daar maar eens over nadenken de komende tijd. Ga daar maar eens voor bidden! God heeft ook voor jou geloofservaringen klaarliggen! Maar je moet wel een stap zetten. Zo kom je in die positieve spiraal. Zo groei je in geloof.

7. Zet een stap naar God toe! Vertrouw Hem maar!

God is te vertrouwen! Zeker weten! Hij heeft alles gegeven voor jou! Zijn eigen Zoon! Jezus is gekomen, vrijwillig! Als je God vertrouwt, dan durf je meer dan je nu denkt. Geloof, dat betekent: durven! Lef hebben!

Er was een groep biologen in de Zwitserse Alpen op zoek naar zeldzame bloemen. Opeens zag één van hen een héél zeldzaam bloemetje. Maar dat bloemetje stond op een steile rotswand, waar je niet bij kon. Je moest je aan een touw naar beneden laten zakken, dan kon je dat bloemetje plukken. Normaal mag dat natuurlijk niet, maar deze biologen mochten het wel. Maar ze durfden niet! Aan een touw hangen boven een immens diepe afgrond, dat is nogal wat! Dus wat deden ze? Er liep daar een jongetje, dat zorgde voor de bergkoeien. Ze vroegen: 'Durf jij dat, aan zo'n touw naar beneden, om dat bloemetje te plukken?' Ze boden hem geld aan, veel geld. Maar het jongetje keek over de rand, en nog eens, en nog eens... En hij keek naar die onbekende mensen, die het touw moesten vasthouden. Hij durfde het niet. Opeens kreeg hij een idee. Hij holde weg, en even later kwam hij terug met een Zwitserse boer. Hij riep enthousiast: 'Bind het touw maar om mijn middel vast. Ik zal me laten zakken en het bloemetje plukken, als mijn vader maar het touw vasthoudt!' Dat is het! Dat is nou: vertrouwen! Durf jij het aan, om die stap te zetten? Over de rand van de afgrond? Aan het touw van je Vader? Je bent een gezegend mens als je God gehoorzaamt. Je bent een gezegend mens als je lef hebt! Amen.